

ROZKWILONY (2) *part praet pass pf*

rozkwilony (1), **rozkwielony** (1); rozkwilony *PaprUp*; rozkwielony *GrochKal*.

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

sg m N rozkwielony (1). ◊ n A rozkwilon(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. rozkwilić.

*Który się rozplakał, zapłakany (2) : Obrońcą [!] sierot y wdow go [pomazańca Pańskiego] názową: [...] Poydzie do niego káždy vkrzywdzony/ Iák do mátki lyn bieży rofkwielony. *GrochKal* 17.*

*Wyrażenie: »rozkwilone dziecię« (1): coż wziął zanagrode/ tilko yako ono Piaštunka rofkwilone dziecie ciefzi tak go tez vciefzono/ obietnica yakas niepewna odprawiono *PaprUp* G3v.*

Cf **ROZKWILIĆ**

SBu